

Bunavestire

Într-o zi, luând urciorul, Maria a ieșit să aducă apă. Și iată, un glas s-a făcut auzit către ea:

– Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine; binecuvântată ești tu între femei!

Iar ea, privind împrejur cu cutremur și uimire, căuta să înțeleagă de unde vine acel glas. Și, înfricoșată, s-a întors degrabă la casa sa.

Punând urciorul jos, a luat porfira, s-a așezat și a început a lucra cu mâinile sale.

Și iată, îngerul Domnului a stat înaintea ei și i-a zis:

– Nu te teme, Maria, căci ai aflat har înaintea lui Dumnezeu! Și vei zămisli în pântece prin lucrarea Duhului Celui Sfânt.

Iar Maria, cugetând în inima sa la aceste cuvinte, a întrebat:

– Oare dacă voi zămisli de la Dumnezeu, voi naște precum celelalte femei?

Iar îngerul i-a răspuns:

– Nu va fi astfel, Marie, ci puterea Celui Preaînalt te va umbri, și Cel Ce Se va naște din tine va fi Sfânt și Se va chema Fiu al Celui Preaînalt! Și vei pune numele Lui Iisus, căci El va mântui pe poporul Său de toate păcatele.

Atunci Maria a răspuns cu smerie adâncă:

– Iată roaba Domnului; fie mie după cuvântul tău!

Vizita la Elisabeta

După ce a isprăvit lucrul cu firele de porfiră și purpură, Maria l-a dus marelui preot. Iar el, binecuvântând-o, i-a zis:

– Maria, Domnul Dumnezeu a preamărit numele tău; binecuvântată vei fi în veac, între toate neamurile pământului!

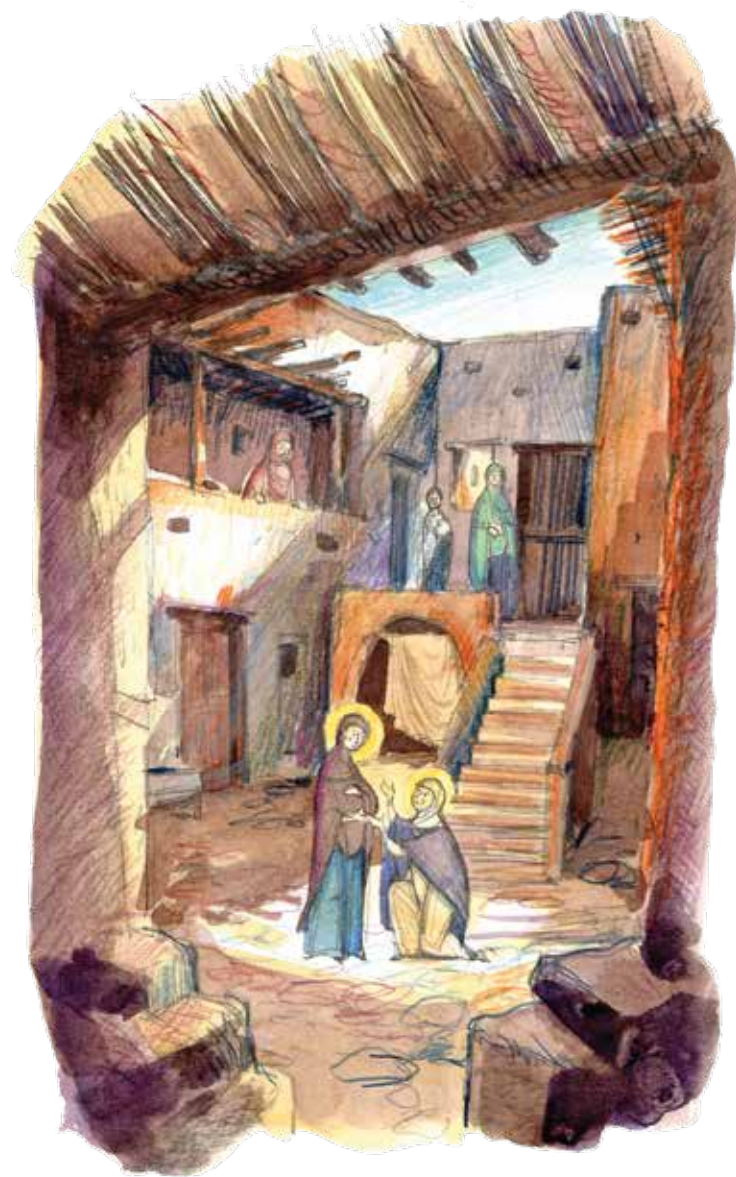
Și, umplându-se de bucurie, Maria s-a dus degrabă la ruda sa Elisabeta, care locuia departe, într-un ținut muntos. Ajungând la casa ei, a bătut la ușă. Iar Elisabeta, auzind-o, a lăsat lucrul din mâinile sale și a alergat să deschidă; și văzând-o pe Maria, a binecuvântat-o:

– Cum mi-a fost dat mie să vină la mine Maica Domnului meu? Că iată, pruncul din pântecele meu a tresărit și ți s-a închinat!

Iar Maria, auzind acestea, a rămas uimită, amintindu-și cuvintele tainice ale Arhanghelului Gavriil. Și, ridicându-și ochii către cer, a zis:

– Cine sunt eu, Doamne, de vreme ce toți mă binecuvântează?

Și a rămas Maria în casa Elisabetei timp de trei luni. Iar în acele zile, pântecele ei a început să crească, și s-a înfricoșat. Întorcându-se la Nazaret, căuta să se ascundă de fiii lui Israel. Maria avea șaisprezece ani când s-au petrecut aceste lucruri minunate.

Întoarcerea lui Iosif

Când Iosif s-a întors acasă și a văzut că Maria urma să aibă un copil, a rămas foarte uimit. S-a întristat și a început să se gândească la cele întâmplate. Neînțelegând taina pe care Dumnezeu o pregătea, a început să jelească:

– Cu ce ochi o să mă mai uit la Domnul Dumnezeu? Cum să mă rog pentru copila aceasta, căci am luat-o în grijă din Templul Domnului Dumnezeului meu și n-am păzit-o? Cine m-a batjocorit, cine a adus răul acesta asupra casei mele, pângărind o fecioară?

Apoi Iosif se ridică de jos și o chemă pe Maria:

– De ce-ai făcut aceasta când știai că ești hărăzită lui Dumnezeu? Ai uitat de Domnul Dumnezeul tău? Tu, care în Sfânta Sfințelor ai primit hrana din mâna îngerului, de ce ți-ai întinat sufletul?

Ea însă izbucni în plâns amarnic și-i zise:

– Crede-mă, sunt curată și nu știu de bărbat.

Iosif o întrebă:

– Atunci de unde-i pruncul din pântecele tău?

Ea răspunse printre lacrimi:

– Îngerul Domnului mi-a vestit naștere mai presus de fire.

